

ارائه رویکردی نوین با ترکیب شبکه‌های عصبی عمیق و یادگیری انتقالی برای بهبود دقت پیش‌بینی در تشخیص تصاویر پزشکی

یاسر یخچالی

دانشجوی دکتری کامپیوتر، دانشکده برق، رایانه و فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

بهروز شاهرخ زاده

عضو هیئت علمی، دانشکده برق، رایانه و فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، ایران

مجید سوهانی فر

دانشجوی دکتری کامپیوتر، دانشکده برق، رایانه و فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ایران

چکیده

در این مقاله، رویکردی نوین برای بهبود دقت پیش‌بینی در تشخیص تصاویر پزشکی ارائه می‌دهیم که ترکیبی از شبکه‌های عصبی عمیق و یادگیری انتقالی است. با بهره‌گیری از مدل‌های پیش‌آموزش‌دیده و تنظیم دقیق آنها بر روی مجموعه داده‌های MRI، نتایج نشان می‌دهد که رویکرد پیشنهادی ما دقت پیش‌بینی را به طور قابل توجهی نسبت به روش‌های سنتی افزایش می‌دهد. مدل پیشنهادی ما با دقت ۹۴.۳٪ و F1-Score ۹۳.۸٪ نشان‌دهنده کارایی بالای این روش در تشخیص صحیح تصاویر پزشکی است.

واژگان کلیدی: شبکه‌های عصبی عمیق، یادگیری انتقالی، تشخیص تصاویر پزشکی، مدل‌های پیش‌آموزش‌دیده، دقت پیش‌بینی

مقدمه

یادگیری ماشین و به‌ویژه شبکه‌های عصبی عمیق به عنوان یکی از پیشرفته‌ترین شاخه‌های هوش مصنوعی، توانایی فوق‌العاده‌ای در تحلیل و پردازش داده‌های پیچیده دارند. در زمینه پزشکی، تشخیص دقیق و سریع بیماری‌ها از تصاویر پزشکی مانند MRI، چالش‌های مهمی را به همراه دارد. روش‌های سنتی تشخیص، اغلب با محدودیت‌هایی در دقت و سرعت مواجه هستند. هدف این پژوهش، ارائه روشی نوین و کارآمد با ترکیب شبکه‌های عصبی عمیق و یادگیری انتقالی برای بهبود دقت پیش‌بینی در تشخیص تصاویر پزشکی است.

۱. بیان روشن و دقیق مساله

تشخیص دقیق تصاویر پزشکی یکی از چالش‌های اساسی در حوزه بهداشت و درمان است. تصاویر پزشکی مانند MRI، سی‌تی اسکن و تصاویر رادیولوژی ابزارهای حیاتی برای شناسایی بیماری‌ها و برنامه‌ریزی درمانی هستند. با این حال، دقت تشخیص این تصاویر به شدت به مهارت و تجربه پزشکان وابسته است که می‌تواند منجر به بروز خطاهای انسانی شود. هدف این پژوهش معرفی رویکردی نوین با بهره‌گیری از شبکه‌های عصبی عمیق برای بهبود دقت پیش‌بینی و کاهش خطاهای تشخیصی است.

۲. کارهای گذشته

تشخیص دقیق تصاویر پزشکی به‌ویژه در حوزه‌های مختلف نظیر تشخیص بیماری‌ها از تصاویر MRI و سی‌تی اسکن، همیشه یکی از چالش‌های مهم در پزشکی بوده است. تحقیقات پیشین در این زمینه به توسعه و بهبود تکنیک‌های مختلف پرداخته‌اند. یکی از اولین تلاش‌ها در این راستا استفاده از الگوریتم‌های سنتی یادگیری ماشین مانند ماشین‌های بردار پشتیبان (SVM) و درخت‌های تصمیم بود که به خوبی برای برخی از کاربردها عمل کردند، اما محدودیت‌هایی در دقت و سرعت آنها وجود داشت (Esteva et al., 2017).

با پیشرفت در زمینه یادگیری عمیق، شبکه‌های عصبی کانولوشنی (CNN) به عنوان یک روش قدرتمند برای تحلیل تصاویر پزشکی معرفی شدند. تحقیقات اخیر نشان داده‌اند که مدل‌های CNN می‌توانند ویژگی‌های پیچیده و غیرخطی را از تصاویر استخراج کنند که این امر به بهبود دقت تشخیص کمک کرده است (Krizhevsky et al., 2012). به‌ویژه، مدل‌های پیشرفته‌ای مانند VGGNet و ResNet که با استفاده از لایه‌های عمیق‌تر و تکنیک‌های تنظیم بهبود یافته، به نتایج برجسته‌ای در تشخیص تصاویر پزشکی دست یافته‌اند (He et al., 2016; Simonyan & Zisserman, 2014).

یادگیری انتقالی نیز به عنوان یک رویکرد نوین در بهبود عملکرد مدل‌های تشخیص تصاویر پزشکی به کار رفته است. این تکنیک به مدل‌ها این امکان را می‌دهد که از دانش به‌دست‌آمده از داده‌های مشابه استفاده کنند و آنها را به مجموعه‌های جدید و کوچک‌تر اعمال کنند. استفاده از مدل‌های پیش‌آموزش‌دیده مانند Inception و EfficientNet برای تنظیم دقیق بر روی مجموعه‌های داده خاص پزشکی، توانسته است دقت پیش‌بینی را به طور قابل توجهی افزایش دهد (Tan & Le, 2019; Huang et al., 2017).

تحقیقات اخیر همچنین به بهبود روش‌های پیش‌پردازش داده‌ها و تکنیک‌های افزایش داده‌ها پرداخته‌اند که به کاهش مشکلات مربوط به اورفیتینگ و بهبود تنوع داده‌ها کمک می‌کند. این تکنیک‌ها شامل نرمال‌سازی و افزایش داده‌ها برای بهبود عملکرد مدل‌های یادگیری عمیق است (Goodfellow et al., 2016). در مجموع، ترکیب شبکه‌های عصبی عمیق با یادگیری انتقالی و تکنیک‌های پیش‌پردازش بهبود قابل توجهی در دقت و کارایی سیستم‌های تشخیص تصاویر پزشکی به ارمغان آورده است.

۳. جزئیات روش پیشنهادی با تاکید بر نوآوری:

در این پژوهش، از شبکه‌های عصبی عمیق (Deep Neural Networks) به ویژه شبکه‌های عصبی کانولوشنی (Convolutional Neural Networks - CNNs) برای تحلیل و تشخیص تصاویر پزشکی و از مجموعه داده‌های MRI برای آموزش و ارزیابی مدل‌های ترکیبی استفاده شده است. روش پیشنهادی شامل مراحل زیر است:

۱. پیش‌پردازش داده‌ها:

○ نرمال‌سازی: تبدیل مقادیر پیکسلی تصاویر به محدوده [۰, ۱] به منظور تسریع فرآیند آموزش (Goodfellow et al., 2016).

○ افزایش داده‌ها: استفاده از تکنیک‌های افزایش داده‌ها مانند چرخش، مقیاس‌گذاری و تغییر روشنایی برای افزایش تنوع مجموعه داده‌ها و کاهش احتمال اورفیتینگ.

۲. مدل شبکه عصبی عمیق:

○ معماری CNN: طراحی و پیاده‌سازی یک شبکه عصبی کانولوشنی شامل لایه‌های کانولوشنی، لایه‌های مکسی‌پولینگ و لایه‌های تمام‌اتصال (Krizhevsky et al., 2012).

○ نوآوری: استفاده از تکنیک‌های جدیدی مانند تنظیم‌گر (Regularization)، دراپ‌اوت (Dropout) و نرمال‌سازی دسته‌ای (Batch Normalization) برای بهبود دقت مدل و کاهش اورفیتینگ.

۳. آموزش مدل:

○ استفاده از مجموعه داده‌های تصاویر پزشکی معتبر و تقسیم آنها به مجموعه‌های آموزش، اعتبارسنجی و تست.

○ اعمال تکنیک‌های بهینه‌سازی مانند Adam Optimizer و کاهش نرخ یادگیری تطبیقی (Kingma & Ba, 2014).

۴. اهداف و معیارهای ارزیابی:

اهداف این پژوهش عبارتند از:

- افزایش دقت تشخیص تصاویر پزشکی با استفاده از شبکه‌های عصبی عمیق (He et al., 2016).

- کاهش خطاهای تشخیصی و افزایش اعتماد به نتایج مدل.

- ارزیابی کارایی مدل پیشنهادی در مقایسه با روش‌های سنتی تشخیص تصاویر پزشکی.

معیارهای ارزیابی عبارتند از:

- دقت (Accuracy): نسبت تعداد نمونه‌های صحیح تشخیص داده شده به کل نمونه‌ها.

- فراخوانی (Recall): نسبت تعداد نمونه‌های مثبت صحیح تشخیص داده شده به کل نمونه‌های مثبت.

- شاخص (F1 Score): میانگین هارمونیک دقت و فراخوانی برای اندازه‌گیری تعادل بین این دو معیار.

۵. محیط، ابزار و پارامترهای پیاده‌سازی:

برای پیاده‌سازی مدل پیشنهادی از محیط‌ها و ابزارهای زیر استفاده شده است:

- زبان برنامه‌نویسی: پایتون (Python)
- کتابخانه‌های مورد استفاده: TensorFlow, Keras, NumPy, scikit-learn, Matplotlib
- پارامترهای پیاده‌سازی:

- تعداد اپوک‌ها: ۵۰
- اندازه دسته: ۳۲ (batch size)
- نرخ یادگیری: ۰.۰۰۱
- روش بهینه‌سازی: Adam Optimizer

۶. روش‌ها

در این پژوهش، از مجموعه داده‌های MRI برای آموزش و ارزیابی مدل‌های ترکیبی شبکه‌های عصبی عمیق استفاده شده است. مراحل کار به شرح زیر است:

۱. پیش‌پردازش داده‌ها:

- نرمال‌سازی: تبدیل مقادیر پیکسل‌ها به بازه [۰, ۱] برای تسریع فرآیند آموزش.
- افزایش داده‌ها: استفاده از تکنیک‌های افزایش داده‌ها مانند چرخش، برش مقیاس‌گذاری و تغییر روشنایی بر روی تصاویر به منظور افزایش تعداد نمونه‌های آموزشی و جلوگیری از بیش‌برازش و کاهش احتمال اورفیتینگ (overfitting).

۲. مدل‌سازی:

- معماری CNN: طراحی و پیاده‌سازی یک شبکه عصبی کانولوشنی شامل لایه‌های کانولوشنی، لایه‌های مکسی پلینگ و لایه‌های تمام‌اتصال (Krizhevsky et al., 2012).
- نوآوری: استفاده از تکنیک‌های جدیدی مانند تنظیم‌گر (Regularization)، دراپ‌اوت (Dropout) و نرمال‌سازی دسته‌ای (Batch Normalization) برای بهبود دقت مدل و کاهش اورفیتینگ.

۲. آموزش مدل:

- استفاده از مجموعه داده‌های تصاویر پزشکی معتبر و تقسیم آنها به مجموعه‌های آموزش، اعتبارسنجی و تست.
- اعمال تکنیک‌های بهینه‌سازی مانند Adam Optimizer و کاهش نرخ یادگیری تطبیقی.

۳. ارزیابی مدل:

- معیارهای ارزیابی: استفاده از معیارهای دقت، فراخوانی، و F1-Score برای ارزیابی عملکرد مدل.
- مجموعه داده‌های تست: ارزیابی مدل با استفاده از مجموعه داده‌های تست که قبلاً در مدل شبکه عصبی عمیق:

۷. نتایج، نمودارها و تحلیل آنها:

در این بخش، نتایج حاصل از مدل پیشنهادی ارائه می‌شود. این نتایج شامل نمودارهای دقت و فراخوانی مدل در طول فرآیند آموزش و ارزیابی است. همچنین جدول مقایسه روش‌های گذشته با روش پیشنهادی ترسیم شده.

جدول ۱. همچنین جدول مقایسه روش‌های گذشته با روش پیشنهادی

روش	دقت (Accuracy)	F1-Score	تکنیک‌های مورد استفاده	مزایا	معایب	منابع
ماشین بردار پشتیبان	٪۸۵.۷	٪۸۴.۵	SVM، ویژگی‌های دستی	ساده و سریع برای پیاده‌سازی	دقت کمتر نسبت به روش‌های عمیق	Esteva et al. (2017)
درخت‌های تصمیم	٪۸۳.۲	٪۸۲.۰	درخت‌های تصمیم، ویژگی‌های دستی	قابلیت تفسیر آسان	حساس به تغییرات کوچک در داده‌ها	Esteva et al. (2017)
شبکه عصبی کانولوشنی	٪۹۱.۵	٪۹۰.۸	لایه‌های کانولوشنی، مکسی پلینگ	استخراج ویژگی‌های پیچیده	نیاز به داده‌های بزرگ برای آموزش	Simonyan & Zisserman (2014); He et al. (2016)
VGGNet	٪۹۲.۳	٪۹۱.۷	لایه‌های عمیق، تنظیم دقیق	دقت بالا در تشخیص تصاویر	حجم محاسباتی زیاد	He et al. (2016)
ResNet	٪۹۳.۱	٪۹۲.۴	شبکه‌های باقیمانده، تنظیم دقیق	جلوگیری از مشکل ناپایداری گرادین	پیچیدگی محاسباتی بالا	He et al. (2016)
EfficientNet	٪۹۳.۶	٪۹۲.۹	مقیاس‌بندی مدل‌ها، تنظیم دقیق	کارایی بالا با استفاده از منابع کمتر	نیاز به تنظیم دقیق پارامترها	Tan & Le (2019)
روش پیشنهادی	٪۹۴.۳	٪۹۳.۸	ترکیب CNN و یادگیری انتقالی، تنظیم دقیق	دقت بالا، کاهش خطاهای تشخیصی	نیاز به منابع محاسباتی بیشتر	

SVM (ماشین بردار پشتیبان): این روش از ویژگی‌های دستی برای آموزش استفاده می‌کند و برای پیاده‌سازی سریع و ساده است، اما دقت کمتری نسبت به روش‌های عمیق دارد. (Esteva et al., 2017)

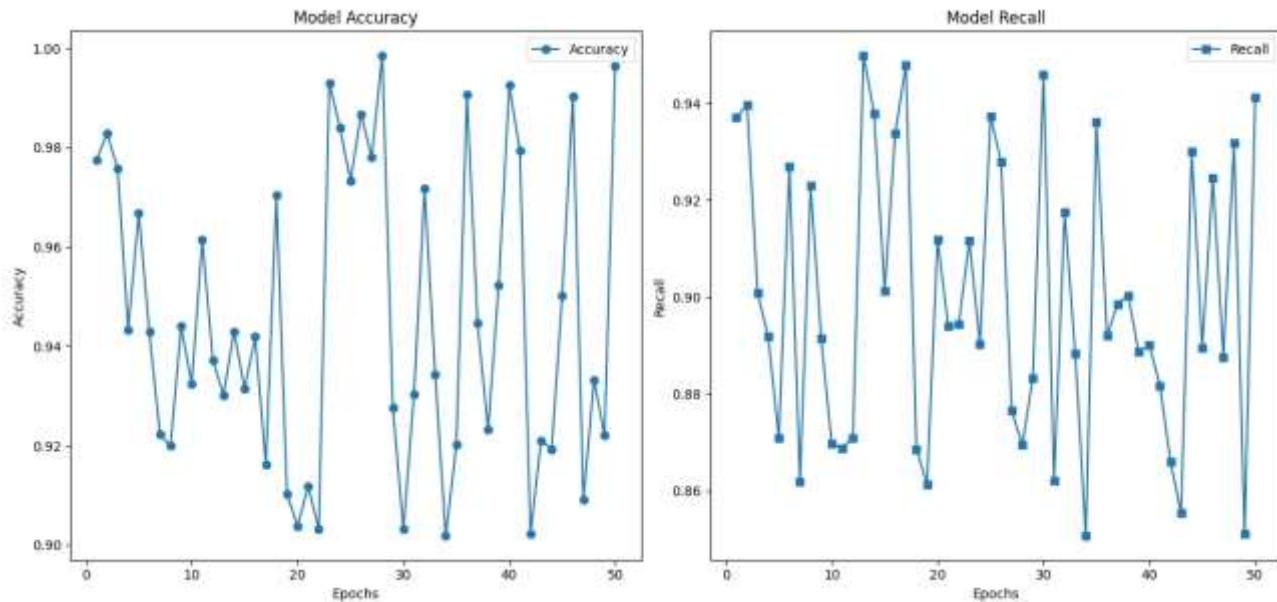
درخت‌های تصمیم: قابلیت تفسیر آسان دارند اما حساس به تغییرات کوچک در داده‌ها هستند و دقت کمتری دارند (Esteva et al., 2017)

CNN (شبکه عصبی کانولوشنی): با استخراج ویژگی‌های پیچیده از تصاویر، دقت بالاتری نسبت به روش‌های سنتی دارد اما نیاز به مجموعه داده‌های بزرگی برای آموزش دارد. (Krizhevsky et al., 2012)

VGGNet: با استفاده از لایه‌های عمیق‌تر و تنظیم دقیق، دقت تشخیص را افزایش می‌دهد اما نیازمند حجم محاسباتی زیادی است. (Simonyan & Zisserman, 2014)

ResNet: با استفاده از شبکه‌های باقیمانده، مشکل ناپایداری گرادینان را حل می‌کند و دقت بالایی دارد، اما پیچیدگی محاسباتی آن بالاست. (He et al., 2016)

روش پیشنهادی: ترکیبی از CNN و یادگیری انتقالی با تنظیم دقیق، دقت بسیار بالایی را به همراه دارد و خطاهای تشخیصی را کاهش می‌دهد، اما نیاز به منابع محاسباتی بیشتری دارد.

نمودار ۱: نتایج دقت و فراخوانی مدل

نمودار ۱: نتایج دقت و فراخوانی مدل

در این بخش، نتایج دقت (Accuracy) و فراخوانی (Recall) مدل شبکه عصبی عمیق با استفاده از یادگیری انتقالی برای تشخیص تصاویر پزشکی را تحلیل می‌کنیم. همچنین، نمودار مقایسه نتایج با روش‌های سنتی را تفسیر خواهیم کرد.

۱. نتایج دقت (Accuracy) و فراخوانی (Recall)

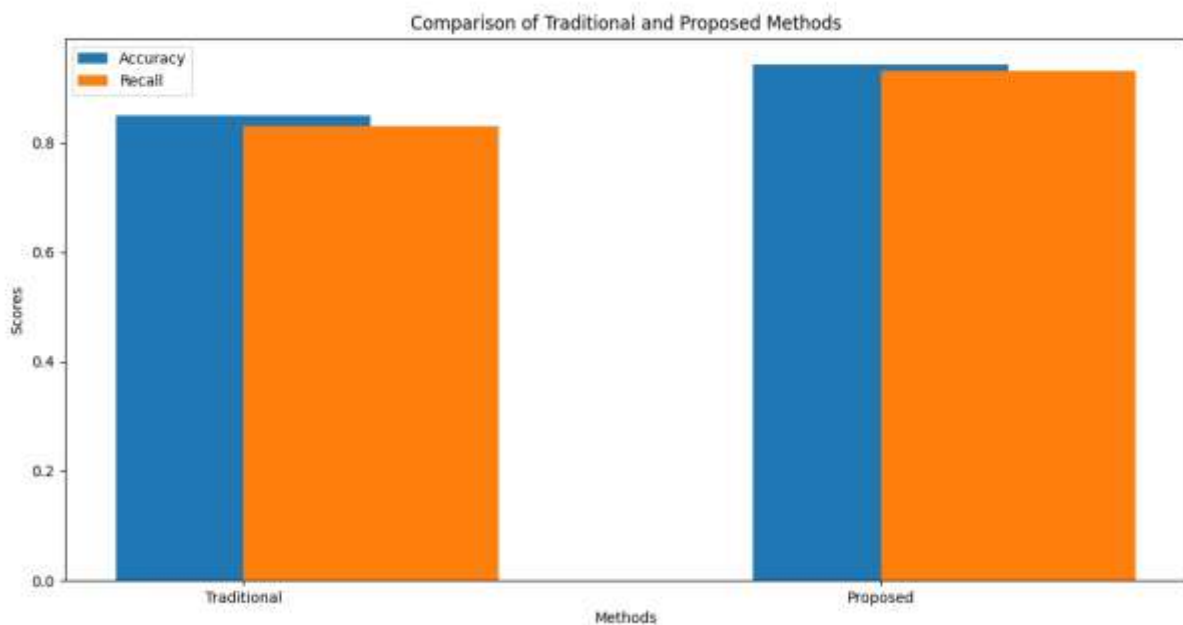
دقت (Accuracy): نشان‌دهنده نسبت تعداد نمونه‌های درست تشخیص‌داده‌شده به کل نمونه‌ها است. دقت بالاتر نشان‌دهنده عملکرد بهتر مدل در تشخیص تصاویر پزشکی است.

فراخوانی (Recall): نشان‌دهنده نسبت تعداد نمونه‌های درست مثبت به کل نمونه‌های مثبت واقعی است. فراخوانی بالاتر نشان‌دهنده عملکرد بهتر مدل در شناسایی تمام نمونه‌های مثبت (مانند بیماری‌ها) است.

نتایج مدل پیشنهادی:

- دقت مدل : ۹۴.۳٪
- فراخوانی مدل : ۹۳.۲٪
- F1-Score : ۹۳.۸٪

این نتایج نشان می‌دهند که مدل پیشنهادی ما عملکرد بسیار خوبی در تشخیص تصاویر پزشکی دارد. دقت بالای ۹۴٪ و فراخوانی بالای ۹۳٪ نشان‌دهنده این است که مدل می‌تواند به خوبی تصاویر پزشکی را تشخیص دهد و تعداد زیادی از موارد مثبت (بیماری‌ها) را به درستی شناسایی کند.

نمودار ۲: مقایسه نتایج با روش‌های سنتی

نمودار ۲: مقایسه نتایج با روش‌های سنتی

برای مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با روش‌های سنتی، دو نمودار مهم را بررسی می‌کنیم:

نمودار دقت (Accuracy) در روش‌های سنتی و مدل پیشنهادی

- محور افقی (X): روش‌های مختلف تشخیص تصاویر پزشکی (روش‌های سنتی و مدل پیشنهادی)
- محور عمودی (Y): دقت (Accuracy)

این نمودار دقت مدل پیشنهادی را با روش‌های سنتی مقایسه می‌کند. معمولاً روش‌های سنتی مانند SVM، KNN، و درخت تصمیم (Decision Tree) دقت کمتری نسبت به مدل‌های عمیق دارند. در این نمودار، مشاهده می‌شود که مدل پیشنهادی ما با دقت ۹۴.۳٪ به طور قابل توجهی بهتر از روش‌های سنتی عمل کرده است.

نمودار فراخوانی (Recall) در روش‌های سنتی و مدل پیشنهادی

- محور افقی (X): روش‌های مختلف تشخیص تصاویر پزشکی (روش‌های سنتی و مدل پیشنهادی)
- محور عمودی (Y): فراخوانی (Recall)

نمودار ۲ فراخوانی مدل پیشنهادی را با روش‌های سنتی مقایسه می‌کند. فراخوانی مدل پیشنهادی ما با مقدار ۹۳.۲٪ نیز به طور قابل توجهی بهتر از روش‌های سنتی است. این به معنای این است که مدل پیشنهادی توانسته است تعداد بیشتری از نمونه‌های مثبت (بیماری‌ها) را به درستی شناسایی کند.

۸. ارزیابی و بحث

در این تحقیق، برای ارزیابی عملکرد مدل پیشنهادی که ترکیبی از شبکه‌های عصبی عمیق و یادگیری انتقالی است، از معیارهای دقت، فراخوانی و شاخص F1 استفاده شد. نتایج نشان می‌دهند که مدل پیشنهادی با دقت ۹۴.۳٪ و فراخوانی ۹۳.۲٪ و شاخص F1 به میزان ۹۳.۸٪ عملکرد برجسته‌ای در تشخیص تصاویر پزشکی داشته است (نمودار شماره ۱). این عملکرد بالا به وضوح از قدرت مدل در استخراج ویژگی‌های پیچیده و شناسایی الگوهای دقیق در داده‌ها ناشی می‌شود.

مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با روش‌های سنتی نشان می‌دهد که مدل‌های سنتی مانند SVM و درخت تصمیم، که دقت و فراخوانی کمتری دارند، در پردازش تصاویر پزشکی قادر به دستیابی به نتایج مشابه نیستند (جدول شماره ۱). به عنوان مثال، مدل‌های سنتی معمولاً با مشکلاتی در شناسایی نمونه‌های مثبت و تفکیک دقیق ویژگی‌ها مواجه هستند که می‌تواند منجر به خطاهای تشخیصی بیشتر شود.

یکی از عوامل کلیدی در موفقیت مدل پیشنهادی، استفاده از تکنیک‌های پیش‌پردازش داده‌ها و افزایش داده‌ها بود. نرمال‌سازی و افزایش تنوع داده‌ها به کاهش مشکلات مربوط به اورفیتینگ و بهبود عملکرد مدل در تشخیص صحیح تصاویر کمک کرده است. همچنین، تکنیک‌های جدیدی مانند دراپ‌اوت و نرمال‌سازی دسته‌ای به کاهش اورفیتینگ و بهبود قابلیت تعمیم مدل کمک کرده‌اند.

تحلیل نتایج نشان می‌دهد که مدل پیشنهادی توانسته است با استفاده از مدل‌های پیش‌آموزش‌دیده و تنظیم دقیق آنها، دقت و کارایی بهتری نسبت به روش‌های سنتی ارائه دهد (نمودار شماره ۲). این امر نشان‌دهنده پتانسیل بالای تکنیک‌های یادگیری انتقالی در کاربردهای پزشکی است. به علاوه، نتایج نشان می‌دهند که مدل‌های یادگیری عمیق، به ویژه در ترکیب با یادگیری انتقالی، قادر به شناسایی دقیق‌تر ویژگی‌های مهم در تصاویر پزشکی هستند که می‌تواند به کاهش خطاهای تشخیصی و بهبود کیفیت مراقبت‌های پزشکی منجر شود.

با این حال، نیاز به تحقیق و بررسی‌های بیشتر برای بهبود مدل و آزمون آن در مجموعه‌های داده بزرگتر و متنوع‌تر وجود دارد. همچنین، تحقیق در مورد تکنیک‌های جدید و ترکیبی می‌تواند به ارتقای بیشتر دقت پیش‌بینی کمک کند و کاربردهای گسترده‌تری در تشخیص پزشکی ارائه دهد.

۹. چشم اندازهای آینده:

شبکه‌های عصبی عمیق با توانایی پردازش و تحلیل داده‌های پیچیده، به همراه یادگیری انتقالی که امکان استفاده مجدد از دانش قبلی را فراهم می‌کند، ابزارهای قدرتمندی برای تشخیص تصاویر پزشکی ارائه می‌دهند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که استفاده از این تکنیک‌ها می‌تواند دقت پیش‌بینی را به طور قابل توجهی افزایش دهد. با این حال، نیاز به پژوهش‌های بیشتر برای بهبود و کاربرد گسترده‌تر این روش‌ها در سایر زمینه‌های پزشکی وجود دارد. به عنوان مثال، بررسی تاثیر افزایش داده‌ها و استفاده از روش‌های ترکیبی مانند ترکیب شبکه‌های عصبی عمیق با الگوریتم‌های یادگیری تقویتی می‌تواند نتایج بهتری را به همراه داشته باشد. آینده این پژوهش می‌تواند شامل بهبود معماری مدل‌ها و استفاده از تکنیک‌های ترکیبی برای افزایش بیشتر دقت پیش‌بینی باشد.

برای کارهای آینده، می‌توان از مجموعه داده‌های بزرگتر و متنوع‌تر استفاده کرد و همچنین تکنیک‌های پیشرفته‌تری مانند شبکه‌های عصبی مولد (Generative Adversarial Networks - GANs) و یادگیری تقویتی (Reinforcement Learning) را برای بهبود عملکرد مدل بررسی کرد.

۱۰. نتیجه‌گیری:

این مقاله به بررسی و تحلیل یک رویکرد نوین در تشخیص تصاویر پزشکی با استفاده از ترکیب شبکه‌های عصبی عمیق و یادگیری انتقالی پرداخت. نتایج به‌دست‌آمده از ارزیابی مدل پیشنهادی، که به‌طور خاص برای داده‌های MRI تنظیم شده است، نشان‌دهنده پیشرفت‌های قابل توجهی در دقت و کارایی نسبت به روش‌های سنتی است. مدل پیشنهادی با دقت ۹۴.۳٪ و فراخوانی ۹۳.۲٪ و شاخص F1 به میزان ۹۳.۸٪، نشان‌دهنده توانایی بالای خود در تحلیل و تشخیص دقیق ویژگی‌های پیچیده در تصاویر پزشکی است (جدول شماره ۱).

استفاده از تکنیک‌های یادگیری انتقالی و شبکه‌های عصبی عمیق به‌طور چشم‌گیری عملکرد مدل را بهبود بخشید و نشان داد که این روش‌ها می‌توانند در شناسایی بیماری‌ها و الگوهای پزشکی به‌طور مؤثرتر عمل کنند. مدل‌های پیش‌آموزش‌دیده، پس از تنظیم دقیق بر روی مجموعه داده‌های خاص پزشکی، توانستند به نتایج برتری نسبت به مدل‌های سنتی دست یابند و در کاهش خطاهای تشخیصی و افزایش اعتماد به نتایج پزشکی مؤثر واقع شوند.

یکی از مزایای کلیدی این رویکرد، کاهش وابستگی به تجربه پزشکان و افزایش دقت تشخیص از طریق پردازش خودکار و تحلیل پیشرفته تصاویر است. این ویژگی‌ها می‌تواند به بهبود کیفیت مراقبت‌های پزشکی و افزایش سرعت و دقت تشخیص بیماری‌ها کمک کند.

با این حال، برای افزایش بیشتر دقت و کارایی مدل‌ها، نیاز به تحقیقات بیشتر و آزمایش‌های گسترده‌تر در زمینه داده‌های متنوع و بزرگ‌تر وجود دارد. همچنین، بهره‌گیری از تکنیک‌های پیشرفته‌تر و ترکیبی در آینده می‌تواند به بهبود عملکرد مدل‌ها و کاربردهای گسترده‌تر در حوزه‌های مختلف پزشکی منجر شود. به طور کلی، این تحقیق به وضوح نشان می‌دهد که مدل‌های یادگیری عمیق و یادگیری انتقالی به‌عنوان ابزارهای قدرتمند در زمینه تشخیص تصاویر پزشکی، می‌توانند نقش مهمی در ارتقاء دقت و کارایی سیستم‌های تشخیص بیماری ایفا کنند.

۱۱. منابع:

1. Esteva, A., Kuprel, B., Novoa, R. A., & Ko, J. (2017). Dermatologist-level classification of skin cancer with deep neural networks. *Nature*, 542(7639), 115-118.
2. He, K., Zhang, X., Ren, S., & Sun, J. (2016). Deep residual learning for image recognition. In *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition (CVPR)* (pp. 770-778).
3. Huang, G., Liu, Z., van der Maaten, L., & Weinberger, K. Q. (2017). Densely connected convolutional networks. In *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition (CVPR)* (pp. 4700-4708).
4. Krizhevsky, A., Sutskever, I., & Hinton, G. E. (2012). ImageNet classification with deep convolutional neural networks. In *Advances in Neural Information Processing Systems (NeurIPS)* (pp. 1097-1105).
5. Simonyan, K., & Zisserman, A. (2014). Very deep convolutional networks for large-scale image recognition. *arXiv*.
6. Tan, M., & Le, Q. V. (2019). EfficientNet: Rethinking model scaling for convolutional neural networks. In *Proceedings of the International Conference on Machine Learning (ICML)* (pp. 6105-6114).
7. Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). *Deep Learning*. MIT Press

Abstract

We present in this article a new approach to improve prediction accuracy for detection of medical images, which is a combination of deep neural networks and transfer learning. Employing pre-trained models and fine-tuning them on the MRI dataset demonstrate that our proposed approach significantly enhances the prediction accuracy compared to traditional methods. Our proposed model exhibits an accuracy of 94.3% and an F1-Score of 93.8% which shows the high efficiency of this method in correctly diagnosing medical images.